

Sygn. akt III AUa 60/12

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Stanisława Kubica
Sędziowie:	SA Barbara Ciuraszkiewicz SO del. Ireneusz Lejczak (spr.)

Protokolant: Karolina Sycz

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2012 r.

na rozprawie

sprawy z wniosku (...) S.A. w W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

przy udziale zainteresowanych M. P. i A. K.

o ubezpieczenie społeczne

na skutek apelacji (...) S.A. w W.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

z dnia 25 października 2011 r. sygn. akt VII U 160/11

po s t a n a w i a:

I. umorzyć postępowanie apelacyjne;

II. zasądzić od wnioskodawcy na rzecz strony pozwanej kwotę 240 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 września 2011 r. Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy oddalił odwołanie wnioskodawczyni (...) S.A. w W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 22 grudnia 2010 r. ustalających podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne zainteresowanych: M. P. i A. K. oraz zasądził od wnioskodawczyni na rzecz organu rentowego kwotę 120,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł o następująco ustalony stan faktyczny:

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w W. została zawiązana na podstawie aktu notarialnego w dniu 4 czerwca 2004 r. Jedynym wspólnikiem Spółki był Zakład (...) Spółka Akcyjna, który posiadał 100% udziałów spółki z o. o. Siedziba obu spółek znajduje się w W. przy ul. (...).

W dniu 2 maja 2007 r. w/w spółki zawarły porozumienie ramowe dotyczące wzajemnej współpracy w zakresie usług polegających m.in. na spawaniu elementów maszyn, urządzeń i konstrukcji stalowych oraz montażu tych elementów. Powyższe usługi miały być wykonywane każdorazowo na podstawie odrębnego zlecenia wskazującego termin wykonania oraz warunki płatności. Realizując powyższe porozumienie spółka (...) zawierała umowy o dzieło z pracownikami spółki (...). Prace wykonywane na podstawie takich umów były prowadzone w czasie i w miejscu określanych w umowach o pracę.

Zainteresowany A. K. na podstawie umowy o pracę z dnia 26 marca 2008 r. pracuje w spółce (...) jako ślusarz – serwisant. Z kolei zainteresowany M. P. pracuje w spółce (...) od dnia 18 czerwca 1984 r. na wydziale produkcji na różnych stanowiskach.

Z powyższymi pracownikami spółka (...) zawierała umowy o dzieło, których przedmiotem były różnego rodzaju czynności polegające na montażu lub demontażu różnego rodzaju urządzeń i ich elementów. W umowach tych określono początek i koniec wykonania i zakończenia dzieł i szczegóły rozliczeń między stronami.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie wnioskodawczyni nie jest zasadne.

Sąd Okręgowy wskazał, że zgodnie z art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 205, poz. 1585) za pracownika uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy. W ocenie sądu pierwszej instancji taka sytuacja występuje w sprawie, gdyż zainteresowani wykonywali określone czynności, realizując umowy o dzieło ze spółką (...), ale spółka ta na podstawie ramowego porozumienia wykonywała zlecenia wnioskodawczyni – spółki (...), właśnie w ramach umów o dzieło. W tej sytuacji obowiązkiem wnioskodawczyni przy ustalaniu wymiaru składek zainteresowanych było również włączenie ich wynagrodzeń z umów o dzieło. Wobec tego sąd pierwszej instancji uznał zasadność stanowiska organu rentowego. Natomiast nie podzielił zarzutów wnioskodawczyni, powołującej się na przepisy procedury administracyjnej, wskazując, że przepisy te w sprawach zakresu ubezpieczeń społecznych stosuje się w ograniczonym zakresie.

Apelację od powyższego wyroku złożyła spółka (...), zarzucając mu: naruszenie art. 8 ust. 1, 2 i 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przez uznanie, iż ubezpieczony nie świadczył pracy (wykonywał dzieło) na rzecz spółki (...) lub innych kontrahentów, tylko na jej rzecz.

Zarzuciła również naruszenie art. 16 ust. 1, 2 i 3 ustawy systemowej poprzez przyjęcie, że składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wykonywanych przez ubezpieczonego umów o dzieło ma obowiązek sfinansować inny podmiot niż spółka (...), na rzecz której prace objęte umowami o dzieło były wykonywane, względnie, iż składki te w ogóle powinny być odprowadzone, naruszenie art. 83 ust. 1 pkt.3, art. 86, art. 89, art. 91 ustawy systemowej oraz art. 6, art. 7, art. 8, art. 107 kpa w związku z art. 180 kpa poprzez nie dokonanie wobec niej przez organ rentowy wszczęcia postępowania kontrolnego, przeprowadzenia kontroli oraz przedłożenia stronie protokołu kontroli w zakresie objętym zaskarżoną decyzją oraz naruszenie przez sąd pierwszej instancji art. 233 kpc poprzez zaakceptowanie takiego stanu rzeczy i wydanie wadliwego rozstrzygnięcia.

Zarzuciła również błędne ustalenia faktyczne organu rentowego i sądu pierwszej instancji polegające na przyjęciu okoliczności: iż spółka (...) jest wykonawcą wszystkich czynności zleczanych przez wnioskodawczynię w związku z zawarciem porozumienia ramowego z dnia 2 maja 2007 r. oraz, że prace w zakresie zawartych przez ubezpieczonego umów o dzieło z (...) faktycznie ubezpieczony wykonywał na rzecz wnioskodawczyni, że ubezpieczony jest osobą zatrudnioną na umowę o pracę u płatnika składek spółki (...) i powinien być objęty obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym, chociaż z treści i charakteru zawartych przez ubezpieczonego umów cywilnoprawnych, nie podważonych

przez organ rentowy, wyraźnie wynika, iż mają one cechy i charakter umów o dzieło, że nie przedstawiła przed wydaniem zaskarżonej decyzji swojego stanowiska w sprawie poprzez pominięcie pisma z dnia 18 listopada 2010 r., w którym wskazała, iż stanowisko organu rentowego, co do uznania wnioskodawczyni jako płatnika składek, jest błędne i spółka wnosi o umorzenie postępowania w niniejszej sprawie.

Zarzuciła także nieprzeprowadzenie przez organ rentowy jakiegokolwiek postępowania wyjaśniającego i kontrolnego mającego na celu ustalenie na czyją rzecz ubezpieczony faktycznie (rzeczywiście) świadczył czynności objęte umowami o dzieło oraz który podmiot faktycznie (rzeczywiście) był beneficjentem (uzyskał rezultat) pracy wykonanej w ramach umów cywilnoprawnych świadczonych przez ubezpieczonego oraz naruszenie art. 233 kpc przez sąd pierwszej instancji poprzez zaakceptowanie takiego stanu rzeczy i wydanie wadliwego rozstrzygnięcia oraz nierozpoznanie przez organ rentowy zawartego w piśmie z dnia 18 listopada 2010 r. wniosku o umorzenie niniejszego postępowania i nie wydanie w tym zakresie żadnego rozstrzygnięcia przez organ rentowy.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżąca wniosła o zmianę wyroku poprzez zmianę zaskarżonych decyzji i ustalenie, iż ubezpieczony i inni nie podlegali w spornym okresie ubezpieczeniu społecznemu oraz, że spółka (...) nie jest płatnikiem składek społecznych w niniejszej sprawie, względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia sądowi pierwszej instancji, względnie organowi rentowemu lub umorzenie postępowania w niniejszej sprawie w całości wobec braku podstaw do wydania orzeczenia, jak również o zasądzenie od organu rentowego na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego za obie instancje.

W toku procesu, przed rozpoznaniem sprawy przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, spółka (...) w piśmie z dnia 27 lutego 2012 r. cofnęła apelację i wniosła o zwrot opłaty od apelacji.

Pełnomocnik organu rentowego – radca prawny M. Ś. wyraził zgodę na cofnięcie apelacji i wniósł o zasądzenie od wnioskodawczyni kosztów zastępstwa procesowego, od każdej z połączonych spraw.

Sąd Apelacyjny, badając czynność dyspozytywną spółki (...), uznał złożone oświadczenie woli o cofnięciu apelacji za dopuszczalne, albowiem nie naruszało ono zasad współzycia społecznego, przepisów prawa oraz usprawiedliwionego interesu stron, stosownie do treści zawartej w dyspozycji art. 469 kpc.

Z tych przyczyn Sąd Apelacyjny na podstawie art. 391 § 2 kpc w punkcie I postanowienia umorzył postępowanie apelacyjne i w punkcie II w oparciu o art. 391 § 2 kpc i art. 203 § 2 kpc w związku z § 12 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349) zasądził od wnioskodawczyni na rzecz organu rentowego kwotę 240 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

R.S.